

Τι θα γίνεις..... όταν μεγαλώσεις;

Κλασσική ερώτηση που, κάθε ενήλικας που σέβεται τον εαυτό του , οφείλει να υποβάλει σε κάθε πιτσιρίκι που συναναστρέφεται. Κι εκεί η απάντηση είναι εύκολη : αεροπόρος, αστροναύτης, αεροσυνοδός... κάτι με ουρανό κι αστέρια τέλος πάντων, για να 'χει το πιτσιρίκι να ονειρεύεται! Όταν, όμως, το ερώτημα υποβάλλεται στο νέο ή στη νέα ετών 17, τότε τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.....

Τότε η απάντηση πρέπει να δοθεί σοβαρά, κατόπιν ωρίμου σκέψεως, αφού το παιδί καλείται να επιλέξει κατεύθυνση ή, ακόμη πιο δύσκολα, να συμπληρώσει μηχανογραφικό. Και θα μου πεις... ποια ώριμη σκέψη; Πώς να πάρεις στα 17 μια απόφαση που θα καθορίσει ολόκληρη τη ζωή σου, αφού στη δουλειά, πλέον, καταναλώνουμε τον περισσότερο χρόνο μας; Με ποια κριτήρια να επιλέξεις; Τι θες εσύ, τι θέλουν οι άλλοι, τι σε καταξιώνει, με τι κερδίζεις, τι... είναι της μόδας; Πολλά τα ερωτήματα, πολλές και οι πιέσεις....

Είναι πολλοί, λοιπόν, οι παράγοντες εκείνοι που καθορίζουν την επιλογή επαγγέλματος. Κι ασκούν μια πίεση στο παιδί που δυσκολεύει κατά πολύ την επιλογή αυτή. «Να γίνεις γιατρός!» λέει η μαμά, γιατί κι αυτή ήθελε να γίνει γιατρός κάποτε, αλλά..... ας όψεται η άτιμη κοινωνία.... «Όχι γιατρός! Δικηγόρος! Αφού το γραφείο είναι έτοιμο και σε περιμένει» λέει ο μπαμπάς που βλέπει στο γιο τον άξιο συνεχιστή της οικογενειακής παράδοσης. Τώρα, αν ο γιος δε μπορεί να αρθρώσει λέξη μπροστά σε κοινό ή, απλά, έχει άλλα όνειρα..... αυτό είναι μια άλλη υπόθεση... Και η θεία, για να μη μείνει παραπονεμένη, πετάγεται «Μηχανικός», γιατί έτσι η κοινωνία θα τον εντάξει στα αξιότιμα μέλη της....

Τα θέλω των γονιών, οι ματαιωμένες προσδοκίες τους, το επάγγελμά τους που χρειάζεται συνεχιστή, όλα αυτά ασκούν ασφυκτική πίεση σε πολλά παιδιά που νιώθουν υποχρεωμένα ν' ακολουθήσουν το επάγγελμα που επιλέγει ο γονιός. Κάποιες φορές αυτά τα θέλω των γονιών είναι απλά συμβουλές. Κάποιες άλλες... επιβολή που πνίγει το παιδί και το αναγκάζει να επιλέξει κάτι που θα το καταριέται για όλη του τη ζωή. Και θα κάνει και τη ζωή των άλλων δύσκολη.... Ένας γιατρός που ήθελε να γίνει... ζωγράφος! Ας κάνουμε την προσευχή μας και τη.... διαθήκη μας πριν τον εμπιστευτούμε...

Δεν είναι, όμως, μόνο οι γονείς που μπορεί να αποπροσανατολίσουν το παιδί απ' τα θέλω του και τις ικανότητές του. Είναι και τα... αξιότιμα ΜΜΕ που, θέλοντας και μη, πολλές φορές καθορίζουν τη ζωή μας. Η μισή Ελλάδα είναι τραγουδιστές και η άλλη μισή... προσπαθεί να γίνει, γιατί έτσι αποφάσισαν κάποια ρεαλιτοπαίγνια. Η μοντέλα, ποδοσφαιριστές, ηθοποιοί.... Τόση λάμψη (όχι του... γνωστού, σ' αυτή γίνεσαι εφοπλιστής ή χαμένο παιδί που τραγουδάει.... φάλτσα.... και ξεμπερδεψες!), τόσες κάμερες να πάνε χαμένα; Να μη σου στρώνουν χαλί στο κλαμπ της παραλιακής, να μη σε δείξει η Τατιάνα; Το χρήμα και η (αμφίβολη) δόξα που συνοδεύουν τέτοιου είδους επαγγέλματα είναι σειρήνες που μαγεύουν τα παιδιά και δεν τα αφήνουν ανεπηρέαστα. Κι αν σε κάποιο σήριαλ προβάλλεται ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, τότε σπεύδουν όλοι να τ' ακολουθήσουν τυφλά. Πριν λίγα χρόνια όλοι ήθελαν να γίνουν πιλότοι, γιατί έτσι πρόσταζε σήριαλ γνωστού καναλιού. Λέτε ν' αρχίσουμε να γεμίζουμε... υποψήφιους δημάρχους; Τρέμε Πώποτα....

Κι έτσι, φτάνουμε σε μια κοινωνία που βρίσκεται ανέργων, απογοητευμένων επαγγελματιών και ματαιωμένων ονείρων.... Χρειάζεται υπεύθυνη σκέψη πριν την επιλογή του επαγγέλματος! Οι προσωπικές ικανότητες, η ανοιχτή αγορά εργασίας, οι οικονομικές απολαβές (γιατί.... κακά τα ψέματα! Κανείς δεν εργάζεται για την..... ψυχή της μαμάς του), αυτοί είναι οι παράγοντες που πρέπει να εξετάσει ο καθένας, πριν προβεί στην, καθοριστική γι' αυτόν, επιλογή. Μόνο έτσι θα γίνει κάποιος σωστός επαγγελματίας που αγαπάει αυτό που κάνει. Κι όταν το αγαπάει, το κάνει σωστά. Κι όταν το κάνει σωστά, ανοίγουν οι πόρτες (τώρα... αν θες να γίνεις κατασκευαστής διαστημόπλοιων στην Ελλάδα δε σου φταίω εγώ...). Τι μπορώ να κάνω, τι μ' αρέσει, τι ζητάει η αγορά, αυτά είναι τα ερωτήματα που πρέπει ν' απασχολούν όλους όσοι καλούνται να επιλέξουν... τι θα γίνουν όταν μεγαλώσουν. Μόνο έτσι θα γίνουν σωστοί επαγγελματίες αύριο. Και έτσι θα έρθει και το χρήμα και η καταξίωση και.. όλα! Γιατί το επάγγελμα θα μας συνοδεύει για μια ζωή. Και θέλουμε ωραία ζωή, έτσι δεν είναι;

Γι' αυτό, λοιπόν, οφείλουμε να σκεφτούμε σοβαρά το θέμα του σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού. Να απευθυνθούμε σ' αυτούς που μπορούν να μας δώσουν τις σωστές κατευθύνσεις. Οι γονείς, όσο και να τους αμφισβητούμε κάποιες φορές, μπορούν να σταθούν αρωγοί σ' αυτή τη δύσκολη απόφαση. Και οι καθηγητές επίσης. Μα, πάνω απ' όλα, εμείς οι ίδιοι οφείλουμε να ψάξουμε, να ρωτήσουμε, να γνωρίσουμε τις σχολές, τις προοπτικές τους και, ιδιαίτερα, να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και τις δεξιότητές μας. Και τότε.... κάθε όνειρο μπορεί να γίνει πραγματικότητα! Είτε αυτό περιλαμβάνει Armani και χαρτοφύλακα..... είτε high tech εξαρτήματα..... είτε hippy look και editorial μόδας.....

*Μαρία Τσιάκαλου
Φιλολόγος*